

TAZ #2018

VERSLAG JONG MUZIEK

Juryverslag

Net zoals de voorbije jaren is de insteek van Jong Muziek dat acht bands op vier verschillende locaties gaan spelen doorheen de stad. Dat levert soms magische momenten op. Bijvoorbeeld die keer in het Fort Napoleon om 11u30 in de ochtend, wanneer een uitgeputte band met nog nazinderende kater en weinig stem een concert moet brengen. Of simpelweg op de grond in Café Crayon waar ze op 5 centimeter van hun publiek spelen, bij de ondergaande zon in Vrijstaat O., of op de dijk aan de Rock Strangers voor voorbijgangers.

Probeer maar eens in deze veelzijdige muziekselectie een terechte winnaar te vinden. Een winnaar los van onze persoonlijke muzikale smaak, waarvan we geloven dat er veel potentieel in zit en die de nodige ambitie aan de dag legt. Sommige bands perfectioneren zich in de kunst van het schrijven van een degelijke popsong. Andere groepen experimenteren dan weer meer met vorm of sound. Je begrijpt het, we vergelijken hier appels met peren. Jammer genoeg kunnen we bij zo'n beoordeling niet enkel ons hart volgen, waardoor de winnaar van de TAZ Jong Muziek een abstractie van de som van vele delen werd.

Heisa

De grootste verrassing op Theater Aan Zee was ongetwijfeld Heisa. Deze band, die geworteld zit in de *prog rock* en *noise*, werd door de formule van deze wedstrijd gedwongen om een gestripte versie van hun brutale nummers te brengen. Die bleek veel origineler en authentieker dan hun normale set. De anders met elkaar vechtende instrumenten vielen in hun plooi en begonnen te *grooven*. Het doet ons plezier om te merken dat een parcours op Theater Aan Zee misschien wel de toekomst van deze band op een nieuw spoor heeft gezet.

Ila

Ila overtuigde ons het meest tijdens haar doortocht in KAAP/Vrijstaat O. De Limburgse innemende persoonlijkheid legde haar ziel bloot met haar doorleefde stemtimbre. Ondanks haar sterke podiumprésence missen we toch nog enige technische beheersing en maturiteit.

Fortress

Technisch stak dit project rond Hanne Torfs met kop en schouders boven de rest uit. Hun *zeedijk* van een sound bezorgde ons momenten van kippenvel. Ondanks dat ze met

Wanderlust misschien het beste popnummer van deze editie brachten, voelen sommige nummers nog te plastic aan. We hopen we dat deze charmante formatie nog meer een eigen identiteit zal vinden.

Denali Wrench

Deze groep bestaat uit een zanger, een gitarist en een laptop met *backing tracks*. Ze ontleende hun sound aan o.a. *Homeshake*, *Yellow Days*, *King Krule* en aanverwanten. Dat melancholische geluid met reverb op de gitaren, de lome beats en een ijle maar *catchy stem* die wat in de muziek verdwijnt, vallen heel goed te rijmen met zon, zee, strand. De *backing tracks* zijn in het ene nummer beter dan in het andere, het geheel klinkt ons nog onaf. Op een bepaald moment word je immuun voor de sound en de songs en zou je i.p.v. weg te dromen, ook eens wakker geschud willen worden. Desondanks hoorden we een paar zeer sterke hitgevoelige nummers waardoor we geloven in het talent van frontman Julien Tanghe. Daarom denken we dat de **residentieprijs in de Grote Post** met studiotijd deze groep verder vooruit kan helpen.

Susobrinno

De Belgisch-Boliviaanse Susobrinno blinkt uit in originaliteit en onvoorspelbaarheid. Tegelijkertijd blijkt zijn grootste sterkte ook zijn grootste zwakte te zijn. We hebben meer dan twaalf uur gediscussieerd om aan deze jonge artiest al dan niet de prijs uit te reiken. Als hij zich kan omringen met de juiste mensen en als hij zijn beste muzikale ideeën kan uitpuren, tilt hij zich ongetwijfeld naar een hoger niveau. En dan is een festival als Dour beter gewaarschuwd...

Vaal

Ondanks dat de donkere, poëtische drones van Vaal minder multi-inzetbaar zijn, zette het drietal steevast een fascinerende set neer. Toch merk je nog enige inconsequenties in de keuzes die ze maken, wat de radicaliteit van de groep in het gedrang brengt.

Aarde Aan Daan

Daan zijn spaarzame arrangementen zorgen ervoor dat onze focus zich verlegt van zijn muziek naar zijn teksten. Eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat we ons schuldig bevinden iemand die in het Engels zingt minder af te rekenen op een al dan niet inhoudsloze tekst. We vinden hem best wel een intrigerende jongen en goede zanger, maar als we dan iets over de *lyrics* moeten zeggen, lijkt hij soms misschien iets te snel tevreden. Veel dezelfde thematiek en beeldspraak die ons te weinig zegt.

Vito

De meest consistente band was Vito. Ze zijn jong en toch matuur. Het wordt een grote uitdaging om dit hoge niveau te blijven vasthouden en ook verder te overtreffen, een zoektocht naar nog meer creatieve '*angles*'. Alles gaat nu schijnbaar wat makkelijk, maar onze persoonlijke lievelingssong ontsproot toen Vito zich zeer eenzaam voelde in Costa Rica. Ons advies luidt dan ook: blijf hard werken en met de voeten op de grond staan en blijf steeds op zoek naar inhoud, want het is die inhoud die je verhalende songs

interessant maakt. Zijn Engelse uitspraak blijft een werkpunt en ondanks zijn charisma als frontman missen we nog meer projectie naar het publiek toe. Een klein puntje van kritiek voor de terechte **winnaar van Jong Muziek**.